

สรรหาฎีกาเด็ก

รวดเร็ว แม่นยำ เป็นประโยชน์ by ศูนย์วิชาการอานคดี ศาลฎีกา

WWW.SUPREMECOURT.OR.TH

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๒๒/๒๕๖๘

ความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ไปเพื่อการอนาจาร ตาม ป.อ. มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หมายถึง การพาไปหรือแยกเด็กออกไปจาก อำนาจปกครองดูแล อันเป็นการล่วงละเมิดอำนาจปกครอง เมื่อจำเลยไปที่บ้าน ของผู้เสียหายที่ ๑ และเข้าไปกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ ในห้องนอน โดยความยินยอม จำเลยมิได้พาหรือนำตัวผู้เสียหายที่ ๑ ไปที่อื่น ย่อมขาดองค์ประกอบของความผิดฐานพราก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๕๕/๒๕๖๘

พนักงานอัยการจังหวัด
นาย ธ.

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่ง, วรรคสาม

ความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสามนั้น การพรากตามพจนานุกรมหมายถึง การทำให้จากไป การพาไปเสียจาก การทำให้แยกออกจากกันหรือแยกออกไป ความผิดฐานพรากเด็ก อายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล จึงหมายถึงการพาไปหรือแยกเด็กออกไปจาก อำนาจปกครองดูแล ทำให้อำนาจปกครองดูแลของบิดามารดาเด็กถูกรบกวนหรือถูกกระทบกระเทือน โดยบิดามารดาเด็กไม่รู้เห็นยินยอม อันเป็นการล่วงละเมิดอำนาจปกครองของบิดามารดาเด็ก ข้อเท็จจริงฟังว่า จำเลยไปที่บ้านของผู้เสียหายที่ ๑ และเข้าไปกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ ในห้องนอนโดยความยินยอม ของผู้เสียหายที่ ๑ โดยจำเลยมิได้พาหรือนำตัวผู้เสียหายที่ ๑ ไปที่อื่นอันเป็นองค์ประกอบความผิดของความผิด ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดาผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เมื่อขาดองค์ประกอบ ของการพรากจึงไม่เป็นความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร

คลิกหรือสแกนเพื่อสืบค้นฉบับย่อยาว

แหล่งรวบรวมความรู้ทางกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน